

Kommissionshandel gaar ind under Begrebet Handel, kan ikke være tvivlsomt, navnlig ikke efter Lovforslagets § 35. Men naar man definerer Begrebet paa denne Maade, som her er foreslaaet, bliver enhver Tvivl undgaaet, og det vil navnlig blive klart, at der ikke under Loven falder nogen af de andre Virksomhedsarter, som omhandles i Lov om Handel og Haandvaerksdrift af 1857, navnlig Vaertshushold, Gjaestgiveri o. s. v. I og for sig kunde det meget godt forsvares at henhøre disse Virksomheder under Begrebet „Borgerlig Naering“. Det vil være bekendt, at i de mange forskjellige Bedtaegter, som have baade for Kjobenhavn og for det øvrige Land om, hvad der falder ind under Begrebet „Bunden Naering“ og „Fri Naering“, finder man optaget disse Naeringsveie, hvortil jeg nu henviser, Vaertshushold, Gjaestgiveri osv. Det kan med Foie gøres gjældende, at i og for sig maatte disse Virksomheder kunne henhøres under Begrebet „Borgerlig Naering“. Men Udvalget har ment, og jeg tror at kunne sige, at Udvalget i saa Hensende er i Overensstemmelse med den ærede Justitsminister, at det ikke vilde være rigtigt at lade Loven omfatte disse Naeringer, og vi tør derfor anbefale Thinget at vedtage det Endringsforslag, der som sagt gjør det klart, hvad det er, Loven skal angaa. Det er en Selvfølge, at naar man i § 8 foier „Fabriksvirksomhed“ til ved Siden af Haandvaerksnaering i Stedet for „anden borgerlig Naering“, saa maa en Passus i § 35, der omhandler Fabriksvirksomheden, naar den drives som Hovednaeringsvei, udgaa, idet § 8 kommer til at omfatte enhver Fabriksvirksomhed, altsaa ogsaa den Fabriksvirksomhed, der drives som Hovednaeringsvei. Hvad endelig Forslaget under Nr. 3 til § 35 angaar, vil det ses, at det gaar ud paa at udstyre det Stykke, der er betegnet som Litra b og omfatter Aktieselskaber og Kommanditaktieselskaber, der drive en hvilken som helst paa Erhverv rettet Virksomhed. Følge Lovforslaget, som det blev vedtaget ved 2den Behandling, vilde ethvert Aktieselskab falde ind under Lovens Bestemmelser, selv om dette Aktieselskab hverken drev Handel eller anden borgerlig Naering, naar det maatte siges, at det overhovedet øvede en Virksomhed, der var rettet paa Erhverv. Man har ment i Udvalget, at det ikke vilde være hensigtsmæssigt eller anbefalelsesværdigt at paalægge alle Aktieselskaberne en saadan Forpligtelse, naar man tager Hensyn til, hvor mange Slags forskellige Aktieselskaber der vilde kunne komme ind under denne Bestemmelse, og det i flere Tilfælde Aktieselskaber af den Bestaaenhed, at det synes lidet naturligt at

bringe dem ind under Firmaregistreringsbestemmelserne. Naar et Aktieselskab driver Handel eller anden borgerlig Naering, falder det selvfølgelig ind under Loven paa Grund af dens andre Bestemmelser, men det er søregent for Aktieselskaber, at de under alle Omstændigheder skulle være firmaforpligtede, naar deres Virksomhed kan siges paa en eller anden Maade at være rettet paa Erhverv. Derunder vilde falde Aktieselskaber, som gaa ud paa at oprette og drive Skoler, Aktieselskaber, som gaa ud paa at tilveiebringe og underholde Blade, og Aktieselskaber med andre Arter af Virksomhed, som jeg kunde nævne flere Exempler paa. I disse Tilfælde har man troet, at Forpligtelsen ikke burde være til Stede, og man foreslaar derfor, at dette Stykke skal udgaa. Man har saa meget mindre Betænkelighed ved at foreslaa dette, som man ikke kan se noget Afstrækkende i denne Afgørelse fra det oprindelige Forslag i Hensyn til vore Nabolande og særlig Sverige. Efter det svenske Lovforslag, som er blevet Lov, skal de ganske vist Aktiebolag gaa ind under Registreringsbestemmelserne, selv om Aktiebolaget, som har faaet Kongens Stadfæstelse, ikke er pligtigt til at føre Handelsbøger. I den svenske Lov er det nemlig det Afgjørende for, om en Person, et Selskab eller en Virksomhed overhovedet er registreringspligtigt, om Bedkommende er pligtigt at føre Handelsbøger, og det er forsaavidt en søregen Bestemmelse med Hensyn til Aktiebolag, at disse skulle indregistreres, selv om de ikke ere pligtige at føre Handelsbøger. Men det maa jo vel erindres, at netop hvad Aktieselskaber angaar, er Lovgivningen i Sverige væsentlig forskjellig fra, hvad der gjælder i Danmark. Navnlig findes der jo i Danmark fuld Frihed til at danne Aktieselskaber, medens dette ikke er Tilfældet i Sverige. Der kræves en kongelig Stadfæstelse til Danneelse af Aktieselskaber og for saa vidt altsaa ogsaa paa deres Bedtaegter. Det kan derfor være meget forstaaeligt og rimeligt, at man indfører Aktiebolag i den svenske Lov under Lovens Bestemmelser, medens man stiller sig anderledes her i Danmark. For Danmarks Bedkommende vil det kunne gøres gjældende, at netop fordi vi ikke have Aktielovgivning, men vel maa anse det for ønskeligt at faae en saadan i en ikke altfor fjern Fremtid, vil det være rimeligt at udstyre de Bestemmelser, som man maatte anse det rigtigt at tage sørlig med Hensyn til Aktieselskaber, til en saadan Lov kommer, og altsaa ikke medtage eller give Regler for Aktieselskaber i denne Firmalov, undtagen for saa vidt man har at gjøre med Aktieselskaber, som drive saadan